

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 12 април 2019 г. — Ira Invest SRL/Agенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Дело C-304/19)

(2019/C 288/19)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страни в главното производство

Жалбоподател — ищец в първоинстанционното производство: Ira Invest SRL

Ответник: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 4, параграф 1, букви б), в), д) и е), на член 10, на член 21, параграф 1 и на член 32, параграфи 1—5 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която при обстоятелства като разглежданите по главното производство изключва правото да се получат плащания поради мотива, че терените със земеделски насаждения, използвани като обработваема земя, не представляват „земеделска площ“ съгласно член 4 от Регламента?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 23 април 2019 г. — EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri и др.

(Дело C-326/19)

(2019/C 288/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: EB

Отвeтници: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли, предвид принципа на равностойност, клауза 5, озаглавена „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“, от Рамковото споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 година — „Директива на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР)“⁽¹⁾ — въпреки че не съществува общо задължение за държавите членки да предвидят преобразуването на срочните договори в договори с неопределена продължителност, национална правна уредба като тази по член 29, параграф II, буква d) и параграф IV от Законодателен декрет № 81 от 15 юни 2015 г. и член 36, параграф II и параграф V от Законодателен декрет № 165 от 30 март 2001 г., която изключва за университетските изследователи, назначени по срочен договор за три години, който може да бъде продължен с две години съгласно член 24, параграф III, буква а) от Закон № 240 от 2010 г., възможността за последващо установяване на правоотношение с неопределена продължителност?
- 2) Допуска ли, предвид принципа на равностойност, клауза 5, озаглавена „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“, от Рамковото споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 година — „Директива на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР)“ — въпреки че не съществува общо задължение за държавите членки да предвидят преобразуването на срочните договори в договори с неопределена продължителност, национална правна уредба като тази по член 29, параграф II, буква d) и параграф IV от Законодателен декрет № 81 от 15 юни 2015 г. и член 36, параграф II и параграф V от Законодателен декрет № 165 от 30 март 2001 г., която се прилага от националните съдилища на съответната държава членка по такъв начин, че право на запазване на трудовото правоотношение се предоставя на лица, наети от публичната администрация по гъвкав трудов договор съгласно трудовото законодателство, без като цяло на служителите, наети за определен срок от тази администрация, да се признава публичноправен режим, след като не съществува (по силата на горепосочените национални разпоредби) друга ефикасна мярка в националната правна система за санкциониране на подобни злоупотреби срещу работниците или служителите?
- 3) Допуска ли, предвид принципа на равностойност, клауза 5, озаглавена „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“, от Рамковото споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 година — „Директива на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР)“ — въпреки че не съществува общо задължение за държавите членки да предвидят преобразуването на срочните договори в договори с неопределена продължителност (...) национална правна уредба като тази по член 24, параграф 1 и 3 от Закон № 240 от 30 декември 2010 г., която предвижда сключването и продължаването на срочни договори между изследователи и университети общо за срок от пет години (три години с възможност за продължаване с две години), като поставя сключването в зависимост от условието да се извърши „[в] рамките на наличните програмни ресурси за научноизследователска, преподавателска, допълнителна преподавателска работа и услуги за студентите“, а продължаването в зависимост от „положителната оценка на извършената преподавателска и научноизследователска работа“, без да определя обективни и прозрачни критерии за проверка дали сключването и продължаването на такива договори действително отговарят на реална потребност, дали те са подходящи и необходими за постигане на преследваната цел, и следователно съдържа сериозен риск да се установят злоупотреби при използването на този вид договори, поради което тази уредба може да се окаже несъвместима с обхвата и полезния ефект на Рамковото споразумение?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 23 април 2019 г. — Condominio di Milano/Eurothermo SpA

(Дело C-329/19)

(2019/C 288/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano